

I samband första maj internationella arbetsdagen

*”Seger i kampen för bildandet av fria fackföreningar
garanterar framgången på alla andra fronter”*

Den iranska arbetarklassen förbereder första maj firandet med ett år präglat av hård kamp och utbredda strejker bakom sig.

Under det gångna året fortsatte kapitalister, industriägare samt deras regering att, girigt angripa arbetarklassen. Arbetstryggheten, självförsörjningsmöjligheten och fattigdomen förvärrades ytterligare.

Arbetarna försvarade sig mot regimens omfattande angrepp genom ständiga aktioner och strejker. Busschaufförernas strejk i **Tehran**, den 50 dagars långa strejken i Sanandajs textilindustri, arbetarnas strejk i **Qazvin**, strejken i **Isfahans** textilindustri eller strejken på Iran-Khodro är bara några exemplar på arbetarklassens kamp för att få igenom sina krav. Att slå ner protester våldsamt och blodigt har alltid varit en central del i regimens politik.

Regimens brutalitet nådde dock nya höjder för att slå ner busschaufförernas strejk. Arbetarnas tilltagande aktioner och strejker och det internationella stödet för deras krav skapar de nödvändiga förutsättningarna för att bilda fackföreningar och lägger denna uppgift framför aktivister och i synnerhet socialister.

Avsaknaden av rikstäckande fackföreningar gör det möjligt för regimen att slå ner aktioner, protester och strejker som pågår oberoende av varandra i olika sektioner och på olika håll. Under de senaste årens kamp mot kapitalet har arbetarklassen uppfostrat en ny generation av ledare och fört de fram på scenen. Dessa ledare som har goda kunskaper om arbetarnas krav, prioriterar bildandet av fackföreningar högst. Bildandet av uppföljningskommittén och samordningskommitté för att skapa fria arbetsorganisationer, bildandet av verkstads-kommittéer samt försöken att bilda en rikstäckande organisation för arbetslösa arbetare samt den internationella solidariteten för Irans arbetarrörelse är några värdefulla steg i den riktningen. Vi måste dock agera för att dessa kommittéer inte omvandlas till själv uppfyllande ändamål och fortsätter hela vägen till bildandet av riktiga arbetsorganisationer och fria fackföreningar.

Erfarenheten från bildandet av busschaufförernas fackförening visar att arbetarnas omfattande engagemang och deltagande i processen gör det möjligt att bilda fria fackföreningar och tvingar dem på kapitalister och deras regim.

Aktivister och arbetarledarna förbereder firandet av första maj som en symbol för den arbetarnas internationella solidaritet och kamp mot kapitalet. Det är då på sin plats att understryka iranska arbetarklassens viktigaste krav, understryka kravet att frige **Mansoor Aslanlo** och andra fängslade arbetare samt kräva frigivning av dem som, i samband med förstamajfirandet 2004 i **Saghez**, fängslades. Vi vill dessutom än en gång uppmärksamma arbetarna på vikten och betydelsen av kraftsamling kring bildandet av fackföreningar. Segern på den här fronten garanterar den totala segern.

Det är bara en organiserad arbetsklass som kan få första maj att bli erkänd som arbetarnas dag, få den som officiell helgdag, och få fullständig frihet för att fira den.

I första maj demonstrationerna, kommer iranska arbetare att fördöma både den islamiska republiken, västvärlden och Israel under USA:s ledning. Konflikten mellan dessa parter om islamiska republikans kärnprogram är inget annat än en konflikt inom kapitalismens lägger. Arbetarna är medvetna om konfliktparternas reaktionära politik och dess konsekvenser. Arbetarklassen kommer att spela sin roll i den främsta leden i kampen mot både den islamiska republiken och krig och militaristisk imperialism.

Leve första maj

Leve arbetarnas internationella solidaritet

Irans kommunist parti- central kommitté

April 2006